

Politiet vil f.eks. kunne anvende fysisk magt til at fastholde en voldsom patient eller til at føre patienten til et egnet lokale på hospitalet på samme måde, som hvis der var tale om en detentionsanbringelse af en uregerlig person uden for sygehusrégi. Politiet er i forbindelse med sådanne indgreb ikke undergivet instruktion fra sygehushpersonalet.

Eventuel tvang og behandling efter psykiatriloven i forhold til en sådan patient foretages af sygehushpersonalet i overensstemmelse med lovens regler.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil politiets medvirken til f.eks. fysisk at fastholde en patient i tilfælde, hvor dette er en praktisk forudsætning for, at sygehushpersonalet kan anvende psykiatrilovens midler – herunder bl.a. give en beroligende indsprøjtning eller iværksætte en bæltefiksering – være tilladelig, hvis det er nødvendigt for at afværge en aktuell og konkret fare mod andre – et hensyn, som både det politimæssige regelsæt og det psykiatriske regelsæt har til formål at varetage.«

Sundhedsministeren fortsætter: »Som understreget i indledningen er det kun i helt ekstraordinære situationer, at der kan opstå behov for at tilkalde politiet til de psykiatriske afdelinger. Det er i øvrigt mit indtryk, at der i disse få tilfælde er et godt samarbejde mellem afdelingerne og politiet til gavn for såvel patienten som for sikringen af den nødvendige sikkerhed for sygehushpersonalet.«

3.7 Madlavning på psykiatriske afdelinger

På baggrund af besøg på psykiatriske afdelinger stillede tilsynet spørgsmål til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri om konsekvenserne af reglerne om levnedsmiddelsikkerhed for psykiatriske patienter indlagt på lukkede afdelinger og deres fortsatte muligheder for en terapi, der omfatter daglige færdigheder som madlavning.

Af ministerens svar fremgik bl.a., at køkkener i offentlige institutioner er omfattet af fødevarereloven og skal derfor opfylde fødevarerelovgivningens betingelser for godkendelse. Det skyldes det offentliges ønske om og pligt til at minimere de sundhedsmæssige risici for de borgere, som betjener sig af mad fra offentlige køkkener.

Udviklingen i den offentlige forplejning på f.eks. hospitalet, plejehjem og børneinstitutioner

går i retning af større inddragelse af brugerne i tilberedningen af dagens måltider. Hensigten er at skabe en privat atmosfære i et offentligt rum, som i flere tilfælde ellers har vist sig at have en utilsigtet tendens til at umyndiggøre beboerne. Det er efter ministerens opfattelse en positiv udvikling.

Ministeren finder det derfor vigtigt, at fødevareremyndighederne i udmøntningen af fødevarerelovgivningen og dermed i de krav til drift og indretning, der stilles til de offentlige køkkener, i fornødent omfang er opmærksomme på de øvrige forhold i institutionen, som måtte have betydning for brugernes velfærd. Den offentlige institution skal dog samtidig leve op til sit ansvar om at sikre høj fødevarer sikkerhed for brugerne.

Det er ministerens vurdering, at fødevarerelovgivningen kan administreres på en sådan måde, at borgernes praktiske dagligdag kan tilgodeses under hensyntagen til fødevarer sikkerheden. Det fremgår desuden af Fødevarer direktoratets notat, at Fødevarer direktoratet er opmærksom på de særlige forhold, der gælder for offentlig forplejning med privat karakter. Ministeren forventer derfor, at Fødevarer direktoratet og fødevarerregionerne i den videre udmøntning af fødevarereloven og arbejdet for høj fødevarer sikkerhed også vil kunne støtte udviklingen i det offentliges betjening af bestemte brugergrupper.

3.8 Husregler

På baggrund af drøftelser i tilsynet stillede tilsynet spørgsmål til socialministeren om husregler på institutioner, hvor der er tvangsanbragte børn, som f.eks. brug af mobiltelefon, og om, hvorledes sammenhængen mellem husreglerne og indgreb over for det tvangsanbragte barn, som der skal være truffet formel beslutning om, sikres.

Af socialministerens svar fremgik bl.a., at døgninstitutionens ledelse har ansvaret for den daglige ledelse af institutionen, hvilket bl.a. indebærer en kompetence til at sætte rammer for institutionens dagligdag, det pædagogiske og sociale indhold i tilbuddet, krav og forventninger i samværet m.v.

Beslutninger, der har karakter af indgreb efter serviceloven – for eksempel regulering af barnets eller den unges samvær og kontakt med forældre – eller som i øvrigt indebærer alvorlige indgreb i barnets eller den unges selvbestemmel-